

AMIGOR DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.

Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—

Afzonderlijke nummers fl. 0,25.

Prijs der Advertentie van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,075.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURAÇAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL,

N° 129.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.

Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar pa dilanti.

Pa lugarnan foi Curacao, Bonaire i Aruba fl. 10.— pa aña.

Un number só fl. 0,25.

Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,075.

Curacao, 7 Maart.

De *New-Yorker Staats-Zeitung* van 12 Febr. j. l. verleende aan haren Duitschen correspondent de vrijheid om zijne beschouwingen over de Pruisische Kerkelijke politiek voor hare lezers ten beste te geven. Uit "Freiburg im Breisgau" zond hij naar de *Nieuwe Wereld* het bericht, dat volgens de *Moniteur de Rome* de kerkelijk-politieke onderhandelingen tusschen Pruisen en den Heiligen Stoel weder in goed vaarwater geraakt waren en men het over sommige punten van belang spoedig eens zou worden. Met groote scherpzinnigheid en schranderheid knoopte nu de correspondent aan dit bericht eenige beschouwingen vast over den toestand van de tegenwoordige en toekomstige Kerk-politiek in Pruisen. "Helaas, Pruisen zal zich dan wederom tot nieuwe Concessiën bereid laten vinden!" Op die klacht volgde een malsch woord over de verregaande "aanmatiging van de Roomsche Curie." Ja, "de onzalige Kerkelijke politiek heeft de zaken daarheen gestuurd, dat het *Ultramontanisme* immer met steeds grooter eischen voor den dag treedt."

Inderdaad, onze wijsgeer en politicus heeft volkomen gelijk. De noot die hij te kraken heeft is hard. Knersend hooren wij hem de schaal verbrijzelen: hij doet ook ons pijn—maar de zoete kern is voor ons. Den katholieken geeft men nu eenmaal niet zonder een bitteren bijmaak de volle zoetheid te genieten van de vruchten, die van tijd tot tijd de kultuurkamp in Pruisen voor hen oplevert.

Worden voor onze Bisschoppen de beletselen weggenomen, die hun de vrije uitoefening van hun geestelijke jurisdictie beletten of verhinderden—men hoort spreken van *begnadiging*; geeft men de Katholieke Kerk haar eigen goedrecht, zij het dan ook druppel aan druppel, terug—het zijn louter *Concessiën*; vraagt eindelijk het Katholieke Centrum recht d. i. niets meer, noch iets minder, dan herstel van die artikelen in de Pruisische grondwet die er op de lichtzinnigste en onrechtvaardigste wijze zijn uitgeschrapt—dan heet zulks reeds bij voorbaat een *aanmatiging* in de hoogste macht.

Velen sloeg de schrik om het

hart, toen zij aan de mogelijkheid en waarschijnlijkheid dachten, dat Prins von Bismarck voor die aanmatigingen wel eens kon—zwichten: van zijnen kant durft de *New-Yorker St. Ztg.* Correspondent onbeschroomd als zijne meening uitspreken, dat geen sterveling met zekerheid de grenzen aan kan wijzen, waarbinnen "Fürst Bismarck" de macht zal hebben zich te beperken en te verdedigen tegen den stroom van eischen en vorderingen der Pruisische Katholieken. *Niemand vernag zu sagen, wie weit der Kanzler gehen wird!*

Tot hunne geruststelling weten zij nu, hoe den 19den Januari van dit jaar, het voorstel—Reichensperger door de Pruisische Kamer werd verworpen: de artikelen 15, 16 en 18 der Grondwet van 1850 bleven geschrapt.

Evenwel de strijd, die op den 18den Januari in de Kamer van Afgevaardigden werd geleverd, was allerbelangrijkst. De zetels van de Afgevaardigden en ook de plaatsen voor het publiek bestemd waren alle bezet: met zichtbare spanning werd het oogenblik van den nieuwen strijd om het hoogste goed—de Godsdienstvrijheid—afgewart. Niemand geloofde, dat het voorstel zou aangenomen worden. Maar waarom dan zulk een hopelooze zaak te komen verdedigen, of te streven naar een doel, waarvan men vooruit kon weten dat het onbereikbaar was? Het Centrum wilde een zuiveren toestand scheppen. Door zulk een gewichtig debat zou Pruisen moeten toonen wat het eigenlijk wilde, of liever, waarheen het wilde met al zijne vredelievende gezindheid jegens zijne Katholieke onderdanen. Zulk een debat zou ook de oogen moeten openen van hen, voor wie tot nog toe de Kultuurkamp niets anders was dan een strijd—om—het leven van den Pruisischen Staat tegen de aanmatiging en heerschzuchtige strevingen van de Katholieke Kerk.

Meesterlijke redevoeringen werden er in die dagen door eenige leden van het Centrum gehouden. De edele kampioen Peter Reichensperger besteedde het eerst de redenaarstribune; vijf kwartier sprak hij met eene welsprekendheid, die zijne tegenstanders zelf

in ademlooze stilte tot luisteren en ernstig nadenken dwong.

Wegens de belangrijke zaken, die reeds in het begin van zijne rede besproken worden, gaan wij dit in zijn geheel mededeelen. Een volgend nummer van ons blad zal een ander keurig en gewichtig uittreksel van zijne redevoering bevatten.

"Mijne heeren. — Men heeft van verschillende zijden een naïeve verwondering te kennen gegeven, hoe mijn politieke vrienden en ik er toe konden overgaan, een zoo diep ingrijpend voorstel als dit is, hier op eigen hand in te dienen. De verklaring van dit feit zou ik (Geroep: "Harder!") — ja, alles bij mate; want ga ik schreeuwen, dan wordt men opgewonden — ik herhaal dat ik de verklaring van dit feit zou kunnen geven in een kort en toch zakelijk woord, zoo thans in dit Huis nog dezelfde vrijheidlievende, grondwettige geest heerschte ("Hoor! hoor!" in het Centrum), die hier vroeger gevonden werd.

"Dan zou ik zeggen, dat de 10 miljoen Pruisische Katholieken zich de *vrijheid veroorloven, grondwettig vrij te willen zijn* op het zoo hoogst gewichtig kerkelijk-politiek gebied, en dat zij er zich van bewust zijn, in den uitstekendsten zin van het woord een *natuurlijk, historisch, door het koninklijke woord bezegeld* recht op deze vrijheid van godsdienst en eeredienst te hebben. Maar een veeljarige ondervinding heeft ook mij geleerd, dat zulk een beroep niet meer de ontvlammende kracht bezit van voorheen. Ik weet, dat men dikwijls de leer der wetenschap en de bittere ervaringen der geschiedenis niet meer in aanmerking neemt, en bijzonder wijs meent te zijn, als men de zoogenaamde opportunitéits-politiek voert met het parool: "Vrijheid voor mij en mijn vrienden; wat gaan ons de anderen aan?" ("Zeer goed!" in het Centrum). Zoo staat het, helaas, thans geschapen, en ik moet mij derhalve veroorloven, mijne heeren, u met de meest mogelijke kalmte en koelbloedigheid den tegenwoordigen staat van zaken en de redenen bloot te leggen, welke ons het doen van het voorstel, en u, geloof ik, het aannemen er van tot plicht maken, niet alleen in het belang van uw katholieke medeburgers, die 10 miljoen tellen, maar evenzeer in het belang van den Pruisischen Staat en van het Duitsche Rijk. Of zou iemand het van nationaal of politiek standpunt onverschillig kunnen achten, dat in den staat Pruisen *alle christen gezindten* zonder uitzondering onder den rampzaligen kultuurkamp lijden, en dat een derde der Pruisische bevolking sedert 10 jaren door aan de Kerk vijandige wetten in de uitoefening van zijn vrijheid van godsdienst en eeredienst ten zeerste belemmerd, en zelfs onderdrukt wordt? ("Zeer juist!" in het Centrum). Zou iemand, die een drop-pel politiek bloed in zijn aderen

heeft, het voor onverschillig kunnen houden, dat hieruit een diep invetende verbittering onder dit derde deel der Pruisische bevolking tegen het bestaande regeeringssysteem is ontstaan? En niet slechts een verbetering, maar dikwijls, vooral bij het opkomende geslacht, een begin van ernstige verwildering—een verwildering, die de gansche toekomst met groote gevaren bedreigt, en welke slechts den gemeenschappelijke vijand der geheele maatschappelijke orde ten goede kan komen. Telkens komt mij weder het beeld voor den geest van een fabeldier, waarvan ik onlangs las, en dat de eigenaardigheid heeft, zonder het te weten, zijn eigen beenen af te vreten. Zoo is het in Pruisen met betrekking tot deze quaestie gesteld. ("Zeer goed!" in het Centrum).

En zou het na deze lange jaren, en vooral na de jaren van een zekeren in-en-onkeer, nog wel geoorloofd zijn, de struisvogel-politiek te volgen, waarvan wij de vreeslijkste gevolgen in Rusland en Frankrijk voor oogen hebben? Ik herinner u aan het woord, dat eenmaal door den Rijkskanselier prins Bismarck, toen nog eenvoudig afgevaardigde, gesproken is, toen hij zeide, dat hij dacht nog te zullen beleven, "dat het narrenschip van den tijd tegen de rots der Kerk zou worden verbrijzeld." Welnu, dat wenschen mijne vrienden en ik van harte. Wij beschouwen den Staat voor een even noodzakelijke en door God gewilde instelling als de Kerk. Wij wenschen en willen, dat zij samenwerken in *concordia*, dewijl alleen daardoor het welzijn der maatschappij gegrondvest en bevorderd kan worden. De zooeven door mij aangeduide verstorende eventualiteiten nu hebben mijn vrienden en ik van den beginne af u en der staatsregeering vooropgesteld, zonder ook maar in het minst aanspraak te maken op de gave der profetie. Gij hebt ons echter niet geloofd, wijl gij geen begrip hadt van het onwrikbare der overtuiging en van de offervardigheid van het katholieke volk. Men heeft hier onze bisschoppen en priesters voor huurlingen aangezien—of in elk geval hen als zoodanig behandeld—van wie men verwachtte, dat zij om den wille van rust en brood de plichten van hun geweten en van hun gezworen eed zouden vergeten. Te dezen opzichte nu bestaat, geloof ik, thans nergens meer de minste dwaling—onze bisschoppen en priesters hebben bewezen, dat zij God meer willen gehoorzamen dan den menschen: zij hebben hun kruis op zich genomen, den hun aangedanen snaad verdragen, zijn hoogbejaard naar de gevangenis en in ballingschap gegaan, nadat zij door een gerechtshof van leeken voor afgezet verklaard werden—door een gerechtshof, dat voor meer dan een jaar, als ik mij niet vergis, door een regeeringscommissaris van de ministerbank voor een *allerbuitensporigste instelling*, is verklaard, en waarvan minister Von Puttkamer gezegd heeft, dat iets dergelijks in geen land ter wereld bestond. Dit gerechts-

hof bestaat ook heden ten dage nog, al zijn zijn bevoegdheden dan ook wat ingekort.

Hoe is het nu met de katholieke leekenwereld gesteld? Heeft zij niet hetzelfde standpunt voor het hare verklaard; niet met geduld al de ellende aanschouwd en gedragen? De katholieke leekenwereld heeft alleen passief verzet getoond, en voor zoover mij bekend, was in geen enkele gemeente militaire bezetting, wegens kultuurkampstoeenen, noodig, gelijk dit indertijd tegenover de oud-Lutheranen, in Silezië, het geval is geweest, ofschoon dezen zeker veel minder onrecht geschied was, dan onzen katholieken landgenooten wedervoer.

IGLESIA CATHOLICA NA CHINA.

S. S. Papa a parti e grandi vicariato di Mongolia, koe ta sirbir di padernan di Congregacion di Inmaculada Coerazon di Maria, na Schent cerca Brussel, na tres parti, es ta: vicariato di west (Mongolen-Ortous), vicariato di Oost (Cuan-tong) i vicariato di meime. S. S. a nombra pa vicario di es un di promé, Reverendo A. De Vos, pa es un di dos Rev. Th. Rutjes, mientras es un di meime ta keda bato di direccion di Su Ilustrisimo Mgr. I. Bax. Apostel celoso-aki koe for di 1874 tabata dirigi é só un vicariato asina grandi, tabata desea masja e nobo di alegría, di haci Evangelio sona den henter su vicariato. P'esai na 1876 el a manda dos misionario balente-jeen di ardor i celoe di salbacion di alma, i koe hopi tem caba ta costumiar coe trabao i fatiga di bida apostólico, na district di Mongolen Ortous, pa liba aja tambe e noticia alegre di redencion n'esnan koe tabata ainda den incredulidad i ignorancia. Un di e homber wapoenan-ai koe a haci di prome biha den di e Steppen [Sabana]-nan sin fin di Mongolia tabata Reverendo A. de Vos. Sin bolbe atras pa ningun dificultad el a pone man na obra, i danki Dios, Cieloe a bendiciona simija koe nan a strooi, di manera koe awé hende ta contra aja hopi sociedad floreciente di cristian? E Rev. Meneer de Vos a keda traha sin causa meime di é puebel nomadisan-aja; [nomada ta hendenan koe no ta liba vast na un lugar, ma ta zwerf toer camina, p'esai nan no ta bouw ningun stad i nan ta bida den tent, of cas di panja diki koe nan por liba ora nan kier i carga hiba mas adilanti]; ta p'esai nos a tende coe alegría koe Papa a nombra e dignoe apostel aja pa di promer pastor pa esnan k'el a doena su bida den Cristoe pa nan.

Na di tres salmentoe di misionarionan di nos Congregacion, lo ké a socede na 1867, Rev. Meneer H. Rutjes di Duiven tambe tabata di Gelderland, solamente ocho trahador a bai promé coe n'e na e gran tera di Mongolia, camina cosecha tabata hecho caba, i solamente nan tabata warda cohe-dor. E celoe santoe, koe pa honor di Dios a haci e pader hoben-ai bandona toer cos, patria, famia, parente i amigoe, a keda animele semper i a haciele incansabel i sin miedoe den su trabao pa salbacion di alma. Hopi anja e misionario balente-ai a cruza toer e lugar jeen di serocnan di Mongolia i é tabata penetra hasta den lugarnan di mas imposibel pa bai busca carner perdir. Despues nan a jamele p'é bin sirbi lugar di Vicario apostólico Si-Wantze coe lugarnan-ai rond. E vicariato nobo koe ta confiar awé na su cuidao i celoe ta keda na parti di Oost di Mongolia, té contra Mandchoerie. Ta na e district-ai, Quan-tong, koe e promer Martir di nos Congregatie, Rev. Meneer A. van Segvelt a moeri victima di su amor meime di hende malonan di tufus, k'el a cuida coe un ternura i abnegacion paternal. Sigur bon Dios a presenta su bendicion pa un sacrificio asina di maera koe na Quan-tong tabatin caba algun sociedad cristian fundar.

Ademas di e tres vicariatonan nombrar, nos Congregacion tien ainda un mas, es ta: e gran provincia di China Kansoe, koe Su Ilustrisimo Mgr. F. Hamer di Nijmegen ta dirigi. E numeroso poblacion chinees di e provincia-ai i e stad grandinan koe hende ta contra, ta haci trabao di combersion mas pisar aki koe na e otro vicariatonan. Toch, sin duda celoe di e dignoe apostel lo no keda sin recompensa, i Dios lo haci koe ai tambe bon simija lo spreit i doena cosecha. Den di e provincia-ai tambe e misionario balentenan ta bai cada dia mas i mas aleeuw, i den di e dianan-aki un telegram di stad Kouldja ta doena nos nobo di jegamentoe-ai di Rev. Mr.

Jansen, coe Mr. Steenman i diácono, coe nan Apost. Vicaris a manda aja pa predica doctrina di salbacion. Kouldja, capital di provincia di Kouldja jamar Ily tambe, ta keda cerca Turkistan Rusia banda di lagoen Balgash; ai hende ta haja algun cristian mas koe promer, nan a ban for di meime di China mees n'e lugar desierto-ai. Dios bendiciona e trabao coeminzar i trahadornan tumbé, i manda nan judador i manera, pa nan traha hopi mas pa Su mas grandi amor i gloria.

MOZES MONTEFIORE.

Ultimoe entrega di un papel católico jamar "Alte und neue Welt" na fin di un estudio interesante i masja boenita scirbir, ta haci mencion coe palabranan, koe ta sigi, di e nobel amigoe di hende (filántropo), Sir Mozes Montefiore; e papel a toema den su columnanan portret masja pareci di e homber-ai.

"Den Hudioenan di stand mas haltoe nos ta mira halzar riba toer sobrá e anciano-jubilario, Sir Mozes Montefiore, koe poco tem pasar a drenta su cien anja di edad. Mees cos koe e famoso scirbidor i político Disraeli (Conde Beaconsfield) di famia di Italia, oenda el a nacé 24 di Oct. 1784 na Livornia, su prome trabao na London tabata di bankero. Despues k'el a sabi di gana den poco tem un rikeza masja considerabel, el a retira atrobe na un bida pribá i for di e tem-ai el a dediké mees henteramente na bienestar di su co-religionario i cristian persigirnan. Tempoe na 1840, bida di Hudioenan di Damasco tabata na peliger pa moti-boe di un acusacion masja pisar el a coeri bai na Klein-Asia pa evita drama mentoe di sanger. Pa motiboe di e sirbisji di mérito-ai, Reina di Inglatera a halz coe titel di Baronet i doenele privilegio di liba den su escudo di harna un leeuw i un biná coe e palabra *Jerusalem* scirbir rond, privilegio, koe promé k'e tempoe-ai solamente tabata docuar na *Parnan*. Fó di e tem-ai, oenda koe tien Hudioe of Cristian ta sufri, ají hende ta hajéle, pasobra den di esai nunca é no a haci un diferencia. Tan pronto e tabata na corte di Emperador di Rusia, tan pronto na Rumenia, i ainda na su 80 anja coe mees objeto di caridad el a emprende un biaga trabagoso i cansá na Marocco. No sin rason auto Hudioenan di henter mundoe ta honorle manera nan Tata, i e homber asina bieaw, ma sterki ainda na curpa i alma, ta percura semper pa nan manera un tata ta percura pa su jioenan."

DI RUSIA.

Segun noticia di Irkoetsk, capital di Oost-Siberie, koe nan a ricibi na St. Petersburg, un kriegsraad a condena na mortoe un ciertoe meester den gymnastiek, jamar Neostrojef, i dia 21 di November nan a tiré mata coe un peloton di soldaat. Riba e asuntoe raar ai correspondent *Ind. Belge* na St. Petersburg ta doena e noticia particularnan-aki.

Ta cos di dos anja koe Neostrojef a jega na Irkoetsk i el a haja un empleo di profesor den gymnastiek. Tabata un jonkman di un caracter franco, maské un poco driftig i den poco tem el a gana simpatia di su coleganan i di su disipulan. Sin embargo poco despues di su jegamentoe nan a arresteer é pasobra nan di sin ningun fundamentoe k'é tabatin simpatia pa e hendenan desterra pa motiboe di politica. For di e tem-ai é no a bolbe sali for di profoos, sin embargo koe nan no por a doena ningun instruccion fundar di lo ké é tabata acúsá. Gouverneur-general di Oost-Siberie, Mr. Amoetsjine, a bini na idea di bisita profoos, i el a drenta den di Neostrojef tambe. Nan ta suponé koe e Gouverneur a papia palabra di ofensa coe e prisionero; i koe for di dje el a salta riba e gouverneur i daal é un boftá. Wel Amoetsjine no tabata di promé Gouverneur-general di Irkoetsk, koe a ricibi un boftá; meecos a socede caba un tem coe Gouverneur-general Sinelnikof: un trahador jamar Miller a daal é den su cara, i pa motiboe di e asuntoe-ai Sinelnikof tabata obligá di pidi su ontwaig. Heende ta puntra ki cara Goebierneor lo tene den e affaire-aki; si l'e resolbé di manda Amoetsjine bai of di regalé un decoracion mas haltoe, manera el a haci na ocasion di Amoetsjine na Warschau, koe a socedele un geval meecos koe Amoetsjine, koe a ricibi medaia di orde di Alexander Nevski, pasobra el a haja un bofta di man di un student jamá Sjoekovitsj.

NORO DI COENUCOE.

Algun camina nan a coeminza corta maisji. Si nos a doena noticia caba di bon cosecha koe lo nan haja banda abao, coe contentoe nos por participa awor, koe Landa arriba toer no ta perdido.

Mas camina, koe nos a corda, lo haja un poco, pa doena nan semija pa planta na fin di es anja-aki i un poco cominda duranti un ó dos luna.

Nos a tende koe tien bon speranza, koe den poco di plantagie *Asuncion* tambe lo manda su fosphaat na Europa. Un fuente nobo na toer lo ta habirir trobé pa Curaçao. Un fuente nobo, si no ta di awa, toch di cos koe lo doena placa na goebierneor pa cumpli coe nos deseo. Ma nos tien speranza koe goebierneor lo cumpli coe nos deseo? Semper nos ta spera ainda, ma pa papia berde, den es ultimoe dianan, nos speranza a mengua.

Algun dia pasan nan a presenta nos un plan di nos respectabel Goebnador jeen di artikel pa mira di trecé un henter reforma den nos school. Es plan lo ta presentar ó ta presentar caba na miembronan di Koloniaal-Raad, koe lo aprobé, poné ó desaprobé. Nos a leza i studia es plan un poco, pasobra nos no por a studié largoe. Mientra toch koe nos tabata studia, hopi eijf-van mas grandi koe otro, a pasa dilanti nos wovo: cijfer di mil, di cientoe mil! Esai a spanta nos cordando, si tal ley lo ta acceptar pa miembronan di Koloniaal-Raad i aprobar na nomber di Rey pa nos respectabel Goebnador, no solamente lo no fíca ni un cent chikitoe na caga, ma goebierneor meste boeta ainda un belaster bien pisar pa despues, si en caso fuente di fosphaat ta stop ó koe trabao ta para, nan por cumpli coe es ley. Toer probechoe auto di es anjanan lo ta gastar pa school i lo no fíca no solamente baci, ma belaster nobo koe mester ta pagar lo haci nos mas disgraciado. Lo no ta mehor koe toer es placa ta usar pa traha, un Droogdlok, un comunicacion Telegráfico, Poznan Artesiano ó otro sorto di poz pa coenacoe? Awor mi sabi koe nos mester di school, pa nos muchanan por haci progreso pa nos haja ciencia, civilizacion, urbanidad i Dios sá kiko mas ainda. Ma nos bida no ta baal mas koe toer es progreso? i ki probechoe toer sabiduria lo doena nos, si nos pobrezza ta aumenta toer dia mas i mas? Ma ki ciencia, progreso, civilizacion toch mas parti di nos mester? ciencia: di leza, di reken, un poco geografía, un poco historia, ta basta pa nos: muchoe tem toch nos no por haci uso di school pasobra mas parti di nos ta hende di ofici i no tien den Plan di ley un palabra pa boeta un school pa muchanan por sinja bon ofici. Nan kier doena nos tambe civilizacion, urbanidad etc. Ma es civilizacion, urbanidad i moralidad, koe nos ta haja awor, ta menos koe es school nobonan lo doena nos. I ciencia koe awor nos ta haja na school di goebierneor i principalmente na school di particularnan no ta basta pa nan? Nos ta kere, koe es mil i mil gulden koe nos kier gasta pa doena nos un mas bon ciencia, educacion, civilizacion, urbanidad, moralidad, progreso lo no doena basta fruta, mees nos tien miedoe, koe *grandeza* koe nan kier doena na schoolnan i *rikeza* koe nan kier presenta na Inspecteur i cabeznan di school lo ta causa koe hopi pover lo haja mas berguenza di bisjita es schoolnan, koe pa nan grandeza lo discubri nan pobreza.

Mi sabi koe tien hende principalmente na Punda (pasobra na coenucoe falta poco no tien ni un) koe mester mas ciencia: nan mester sinja diferente lengua i cos mas haltoe koe nos; pasobra nan comunicacion coe exterior, nan comercio ta existi esai. Ma bisa mi, no tien basta profesor i mees profesor bon sabir na Punda, ki coe toer nan gustoe i coe nan capacidat lo cumpli coe esai, si nan tabata haja noema un poco judanza di goebierneor. Subsidí pa dos ó tres school particular lo haci goebierneor jega mas liger i koe mas

poco placa na e fin koe el kier obtene pa aprobacion di es plan di school.

Pa mi pover idea Curaçao ta muchoe chikitoe i tien un populacion muchoe poco, pa goebierneor ta haci tantoe gastoe sin un probecho sigur, pasobra larga goebierneor boeta tantoe school koe el kier, semper manera na Hoelanda i na otro parti di Europa ta socede, lo fíca hopi hende di toer religion no solamente catoliconan, ma tambe protestant i raelietenan, koe ta prefera nan school of meester particular.

Dios auto warda nos pa un ley di school koe, haciendo podecer algun hende mas sabir, lo caba coe nos laatste placa i koe lo larga nos Isla raçao den un situacion mas i mas deplorable i koe porfin lo no doena fruta koe Doenador di ley ta spera.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red „D. lijn“ zullen van Curaçao naar New-York vertrekken: 19 Maart - en zij worden uit New-York hier verwacht: 20 Maart.

— Zr. Ms. stationsschip „Alma“, commandant *Baron Collot d'Escury*, is Maandag j. l. naar de Bovenwindse eilanden vertrokken.

— Onze Correspondent van *Nobodi Coenucoe* deelt het belangrijke nieuws mede, dat de plantagie *Asuncion* binnenkort ook *hace fosfaat* naar de Europeesche markten zal opzenden.

Verder bespreekt hij nog met een paar woorden de kwestie van *drinkwater* voor menschen en veen in de Buiten-districten, maar wijdt spoedig al zijne overdenkingen aan de *Ontwerp-Verordening, regende het onderwijs in de Kolonie Curaçao*, dat voor eenige weken reeds verschenen is, en sedert, de stille aandacht van de Curaçaosche Bevolking meer dan dubbel waard schijnt te wezen. De schrijver durft gulweg bekennen, dat, naar zijne bescheiden meening, zulk een Ontwerp-Verordening het Onderwijs niet regelen zal dan van een denkbeeldig Curaçao, maar niet van een Curaçao dezoals dit hier werkelijk in de Nederlandsche Antillen bestaat. Al een eenvoudig buitenman kan hij noch de noodzakelijkheid, noch het nut of de beloofde voordeelen, noch de uitvoerbaarheid van zulk een beging inzien — als men ten minste rekening wil houden met de wezenlijke behoefte aan onderwijs onder de verschillende klassen, met de geslikte en zelfs gerenommeerde onderwijzers, die hier reeds op dit oogenblik aan de Openbare zoowel als Bijzondere scholen werkzaam zijn, en niet het minst wanneer men de Ontwerp-regeling van hare financiële zijde, en met hare financiële gevolgen voor de particulieren inzonderheid, mocht willen beschouwen.

De „Amigo“ geeft hier slechts een beknopt verslag van wat in bovengemelde correspondentie ligt opgesloten. Op haren tijd zal hij die gewichtige zaak wel nader bespreken.

NEDERLAND.

ONDERWIJS.

Jan Holland, bekend door zijne werken, waarin hij, hoe liberaal ook het stelsel van ons openbaar onderwijs aanvalt, schreef voor eenigen tijd in het *Veluw. Weekbl.* een feuilleton, waarin hij het onderwijs onder alle opzichten beschouwt en in den regel bestrijdt. Aan het laatste verschenen gedeelte van zijn verhaal *Doris en Doortje* ontleenen wij het volgende over *decentralisatie*. „Terwijl de centralisatie allen onder een ijzeren juk dwingt en, onder voorgeven van orde te stichten, en met geestelijke en godsdienstige gezindheden te vreden te stellen, zij het ook door volgens de methode van dokter Eisenbart het pijnlijke lid eenvoudig te amputeren, — terwijl de centralisatie zoo doende de menschen tot een troep als machines werkende slaven maakt, is decentralisatie datgene waardoor, zoover dit bij algemeene belangen mogelijk is, de rechten van het in-

Individu best verbiedigd worden. Ik zou wenschen, dat onze kazerneachtige schoolgebouwen, waarin de ziel van onzer kinderen fabriekmatig gemodelleerd worden, gebruikt werden tot het doel, waartoe zij best geschikt schijnen: tot fabrieken, waarin minder edele en teedere grondstoffen aan kinderzielen bewerkt werden. Had ik mijn zin, dan verrees, in hun plaats, een groot aantal van kleine scholen, eenvoudig gebouwd en zonder weelde ingericht, zoodat, indien bleek, dat ergens bijvoorbeeld honderd kinderen van ouders, die het onderwijs volgens de leer eener rechte wenschten ingericht te hebben, bij elkaar gebracht kon worden, men niet tegen de kosten eener afzonderlijke inrichting behoefde op te zien. Onredelijke eischen kunnen niet ingewilligd worden. Bevinden zich, om een voorbeeld te noemen, in een Protestantisch dorp tien Katholieke gezinnen, of omgekeerd tien Protestanten in een zuiver Katholieke streek, dan kan het niet anders, of zulk eene nietige minderheid moet zich schikken naar de richting der overgrootte meerderheid. Hierom moet een bepaald aantal schoolgaande kinderen aanwezig zijn om de oprichting eener nieuwe school te wettigen.

Mij dunkt, in kleinere inrichtingen zouden onderwijzers en leerlingen elkander beter leeren kennen en verstaan. Het individu zou daar tot zijn recht komen; dat wil zeggen, er zou kunnen gelet worden op aanleg en natuurlijke vermogens. Verstandontwikkeling kon in de plaats treden van denkdrussuur, opvoeding in de plaats van militaire tucht. Daar kon gemoedsleven worden aangekweekt: daar kon spraak zijn van karaktervorming.

Wat de onderwijzers betreft, zou ik in de eerste plaats de eischen bij de examens verlagen, en wel in dien geest, dat het aantal der vakken werd verminderd en de beslissing alleen afhing van juiste inzichten in Nederlandsche taal en rekenkunde. Aardrijkskunde, kennis der natuur en harer krachten en vooral het grensooos vak der geschiedenis behoort geheel bijzaak te zijn.

Dan zou ik meer inschikkelijkheid wenschen in de vereischten om aan het hoofd eener school te mogen staan. Ik zou geen nieuw examen instellen voor den rang van hoofdonderwijzer, nog minder voor de bevoegdheid om aan het hoofd eener school te staan; want ik zie niet in, dat het de grootere maat van wetenschappelijke kennis behoort te zijn, die de keus moet bepalen. Ik denk dat gezond verstand en takt om met kinderen, medeonderwijzers en ouders om te gaan iemand beter geschikt doen zijn om eene school te besturen, dan de bekwaamheid om vele vragen te beantwoorden en moeilijke vraagstukken uit te werken. De vergelijkende examens zijn wedrennen, waar rossen, die tot geen nuttigen arbeid kunnen gebruikt worden, met den prijs gaan strijken en de meest bruikbare dieren stil te huis worden gehouden, omdat zij met al hunne voortreffelijke eigenschappen niet anders dan spot zouden inoogsten. Een onpartijdig, ijverig en eerlijk schooltoezicht kan opperbeter op de hoogte zijn van de praktische gaven, waaruit de geschiktheid der hulponderwijzers om aan het hoofd eener school te staan, kan opgemaakt worden.

Het schooltoezicht, voor zoover het wordt uitgeoefend door de zoogenamedeschoolcommissies, lijdt aan partijdigheid. In naam worden de leden benoemd door den gemeenteraad, feitelijk bij coöptatie. Zoo wint de eenmaal bovenliggende partij voortdurend in macht en eindigt met de minderheden geheel te verdelgen.

Deze college's behoorden bij volksstemming te worden verkozen. Over zulk een zwaarwegend gemoedsbelang moest niet losweg worden heen geloopt. De burgerij moest zeven uit haar midden daartoe afvaardigen, wie zij deze taak het best toevertrouwt. De dominees en pastoors zullen er dan zeker inkomen. Is dit onbillijk?

Of is niet het opvoedend element der school onafscheidelijk verbonden met de godsdienstige geloofsbehoefden niet onverkiezbaar te zijn. Waarom zouden zij niet zitting mogen hebben in het college? Zijn zij niet de ware deskundigen? Zijn zij niet in staat om elkander het onpartijdigst te controleren? Zouden zij niet nog meer doordrongen worden van het bewustzijn der verantwoordelijkheid, die op hen rust? Behoorde hun stem niet het zwaarst gewicht in de schaal te leggen bij verkiezingen van onderwijzers?

— Welke groote geldelijke offers ook de Protestantsche Nederlanders zich moeten getroosten om niet genoodzaakt wezen hunne kinderen naar de scholen van het openbaar Neutrale Lands- Onderwijs te zenden, bewijst eene statistiek der Christelijke scholen, ook "scholen met den Bijbel" genaamd. De Protestantische *Chr. Volksalmanak* "de Unie" gaf die statistiek onlangs in het licht; kort geleden echter vernamen wij dat het getal dier scholen reeds meer dan 400 moet bedragen.

Get. scholen in 1882. 1883. 1882. 1883.

Provinciën	1882.	1883.	1882.	1883.
Groningen.....	32	31	5,024	5,227
Friesland.....	66	64	8,435	8,719
Drente.....	8	8	1,130	1,102
Overijssel.....	11	11	2,192	2,197
Gelderland.....	54	58	8,246	8,675
Utrecht.....	24	29	5,085	5,358
Noord-Holland.....	49	54	9,223	10,733
Zuid-Holland.....	86	95	15,856	17,722
Zeeland.....	21	22	2,510	2,783
Noord-Brabant.....	15	15	1,634	1,771
Limburg.....	1	1	25	13
	375	385	60,000	64,350

Voor zooverre ons bekend is, zijn er 1 Sept. nog 6 scholen met den Bijbel in aanbouw, nl. te Ten Boer, Gieskesklooster, Wanswerk, Baambrugge, Hilversum, Monnikendam en Rotterdam.

Van de 335 bestaande scholen worden er 171 gesubsidiëerd door de Vereeniging voor Christelijk nationaal schoolonderwijs tot een jaarlijksch bedrag van f 31,750, en 33 scholen worden gesubsidiëerd door de Vereeniging voor Gereformeerd schoolonderwijs tot een bedrag van f 5000.

Voor de leerlingen, die onze scholen bezoeken, worden jaarlijks (ber. tegen f 20 p. kind) f 1,287,000 door de ouders en belangstellenden in de school met den Bijbel vrijwillig te zamen gebracht.

ROME (22 Febr.)— De Pruisische regeering is bereid om ook Mgr. Melchers te "begenadigen", mits de Paus er Kardinaal Ledochowski toe zal doen besluiten om van zijne aanspraken op het aartsbisdom Posen-Gnesen af te zien.

— Z. H. de Paus heeft Koning Humbert geluk gewenscht met zijne ontcoming aan den moordanslag, waaraan hij half-Februari ten stoel gestaan heeft.

BERLIJN. (21 Febr.)— Men houdt het voor zeker, dat men in den Rijksdag een interpellatie in zal dienen wegens het ergerlijk afwijzen van het bekende rouwbeklag over Laskers dood.

EGYPTE (22 Febr.)— Generaal Gordon heeft het plan gevormd om, zoodra de orde hersteld zal wezen, aan Colonel Stewart het bevel in Khartoum over te geven en zelf naar Kordofan op te trekken. Hier wil hij dan van den Mahdi eenige inlichtingen zien te krijgen omtrent den noodlottigen dood van Hicks Pacha.

— In zijne proclamatie had Generaal Gordon het koopen en verkopen van huisbedienden alleen als geoorloofd toegestaan. De Khedive moet dienaangaande verklaard hebben, dat zulk een maatregel ten gunste van den slavenhandel door de omstandigheden volstrekt gevorderd daarom gewettigd wordt.

— De Correspondent van de *Daily News* te Suakim schrijft, dat de opstandelingen over een ontzettende macht blijken te beschikken, waartegen slechts een uitmuntend leger zal opgewassen zijn.

PLYMOUTH.— De *Olga*, aan boord hebbende Prins Hendrik van Pruisen, is den 22sten Februari van Ha-

vana via Bormuda en Madeira alhier aangekomen.

LIMA (22 Febr.)— Morgen zal er, naar men beweert een troepenafdeeling van Mollendo naar Chala worden afgezonden om de Montenegro's in de provincie Camara te vervolgen.

— Chili heeft 700 man infanterie doen landen te Salaverry en 200 man cavallerie te Pacasmayo.

MOZES MONTEFIORE.

De laatste aflevering van het katholieke tijdschrift "Alte und neue Welt" maakt op het einde van een interessante, zeer fraai geschreven studie "Die Juden in England" in de volgende bewoordingen melding van den edelen menschevriend: Sir Mozes Montefiore, wiens zeer gelijkelijk portret het in zijne kolommen opnam.

"Onder de Joden der hogere standen verheft zich hoog boven allen de edele grijsaard-jubilaris: Sir Mozes Montefiore, die onlangs zijn honderste jaar is ingetreden. Even als de beroemde schrijver en staatsman Disraeli (Graaf Beaconsfield) uit Italië afkomstig, waar hij den 21 Oct. 1784 te Livorno geboren werd, was hij in Londen in het eerst als bankier werkzaam. Nadat hij zich in korten tijd een zeer aanzienlijk vermogen had weten te verschaffen, trok hij zich in het privaatleven terug en wijdde zich van dan af geheel en al aan het welzijn van vervolgde geloofsbroeders en christenen toe. Toen in 1840 het leven der Joden in Damascus wegens een zware aanklacht in gevaar verkeerde, ijde hij naar Klein-Azië, om het bloedvergieten te voorkomen. Wegens deze verdienste verheft hem Engelslands Koningin tot Baronet en verleende hem het voorrecht, vóór dien tijd alleen aan de Pairs geschonken, een leeuw en een hert met het omschrift "Jerusalem, in zijn wapen te voeren. Van toen af was hij overal te vinden waar het lijden van Joden of Christenen te lenigen viel; want onder hen maakte hij nooit eenig onderscheid. Nu eens was hij aan het hof van den Russischen Keizer, dan weder in Rumenië en nog in zijn 80ste jaar ondernam hij met een zelfde menschlievend doel eene afmattende reis naar Marokko.

"Niet zonder reden vereeren de Joden der geheele wereld hem als hun vader, en de naar geest en lichaam nog zoo krachtige stokoude grijsaard zorgt steeds voor hen als voor zijne kinderen."

WETENSCHAPPELIJKE AANTEKENINGEN.

Dat de Yankees hun echt amerikaansch idee van een spoorweg over de landengte van Tehuantepec, die de zwaarste schepen en stoombooten hoog en droog uit de golf van Mexico in den Stillen Oceaan overvoeren moet, nog niet hebben prijsgegeven, blijkt uit de *Engineering News*. Daarin komt een onderhoud voor van den hoofdingenieur Mr. Cortbell met den ingenieur Mr. van Brocklin, die 7 maanden besteed heeft voor de hem opgedragen opnemingen over de geheele breedte der genoemde landengte. Volgens Cortbell zijn deze verkenningen en opnemingen veel volmakter dan eenige der vroegere, en leiden gereedelijk tot de conclusie, dat de uit te voeren werkzaamheden over het algemeen niet van de kostbaarste en moeilijkste zijn, zoodat men zonder vrees tot de inschrijving van aandelen kan overgaan.

Ook in Engeland heeft men het voornemen een dergelijke scheeps-spoorweg volgens hetzelfde systeem van Kapitein Eads over de landengte van Suez aan te leggen. Deze zou volgens de begroting op een 25 miljoen dollars te staan komen en in twee jaren gereed kunnen zijn. Zeker zou deze onderneming een geduchte concurrentie voor de Suez-Kanaalmaatschappij zijn, gelijk die van Tehuantepec voor het Kanaal van Panama, ten minste als de gezaghebbers van schepen en booten niet liever het nadeel van een oponthoud in de passages door de kanalen zullen kiezen boven dat, wat wellicht hun schepen wordt aangedaan door het dokken en het vervoer over de rails van den spoorweg.

Na kunstboter, kunstsigaren, kunstkoffij, kunstmeel etc. hebben ook eindelijk kunst-eieren het daglicht aanschouwd. Inderdaad, een huis in Amerika fabriceert er U in één uur honderd stuks. De dooier wordt gemaakt van een mengsel dat meelbloem, stijfsel en eenige andere ingrediënten bevat;

het wit van een chemisch nagemaakt eiwit, dat dezelfde bestanddeelen heeft als het gewone; het binnenste vliesje wordt door een oplossing van gelatine verkregen, en de schaal door eene opzettelijk daarvoor bereide gips. Heeft men den dooier een ronden vorm gegeven, dan doet men hem eene vrij snelle beweging ondergaan waardoor hij ovaal wordt. Zoo dompelt men hem dan eerst in de gelatine-oplossing, vervolgens in de gips, en daar deze dadelijk hard wordt, behoudt het ei steeds zijnen ovalen vorm. Men zegt, dat deze kunst-eieren in alles gelijk zijn aan de natuurlijke. Jammer maar, dat men ze tot heden nog niet vatbaar heeft kunnen maken voor uitbroeding, anders kon de 19de eeuw ook nog op hare kunstkippen roemen.

Menigen lezer zal het niet onbekend meer zijn, dat wij in onze West-Indische wateren meer dan eene vischsoort hebben, die bijwijlen phosphoriseert, dat wil zeggen, die nu en dan een groenachtig licht afgeeft, wanneer zij geheel of gedeeltelijk (zoos als op de oppervlakte der zee) met de lucht in aanraking komt. Het was ook schrijver dezes niet onbekend. Toch stond hij niet weinig verbaasd, toen hij op zekeren avond een dezer vischen, (ik meen, dat zij hier *gulo* genoemd wordt) gebraden en wel, zóó sterk lichtend voor zich zag staan, dat hij, ofschoon het lichtgevend plekje betrekkelijk klein was, zeer duidelijk eenen groenachtigen glans op de omringende voorwerpen afwierp, die in het donker op een afstand van meer dan 50 passen nog zichtbaar was. Meerdere personen waren getuigen van het vreemde verschijnsel.

Liefhebbers van oudheden, betrekking hebbende op de primitieve bewoners van Curaçao, zal misschien het bericht niet onwelkom zijn, dat de duidelijkste sporen van wellicht het uitgestrekte hunner kampen te vinden zijn in het Oost-districte dezes eilands. Het is waarschijnlijk, dat het zich over de gronden der tegenwoordig plantadjes Koningsplein, Bever, Suikertuin, Rooi, Urdal en Groot Kwartier heeft uitgestrekt. Om er zich van te vergewissen, is het nog niet eens noodig de gronden dezer plantadjes te betreden en om te graven: op verscheidene punten kan men in de traukers der wegen, die tusschen deze plantadjes loopen, vooral in die van Suikertuin naar Kwartier, met weinig moeite tusschen de schalen der schelpdieren, die dezen bewoners tot voedsel verstrekten, stukken van hun vaatwerk en urnen vergaderen, zooveel men wil.

KONINKLIJKE WEST-INDISCHE MAILDIENST.

De Nederlandsche eerste klasse IJzeren schroefstoomschepen

ORANJE NASSAU,
PRINS WILLEM I

EN
PRINS MAURITS

vertrekken geregeld van Amsterdam op den 27n. van iedere maand, te beginnen met Maart e. k., met bestemming naar deze haven endoen op de uitreis Paramaribo, Demerara en Trinidad aan, arriveeren alhier den 24n. van de daaropvolgende maand, om weder den 26n. de terugreis naar Amsterdam, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Demerara en Paramaribo aan te nemen.

Voor vracht en passage vervoegen men zich ten kantore van de ondergeteekenden, alwaar men alle verlangde inlichtingen kan verkrijgen.

Curaçao, 20 Februari 1884.

HELLMUND & C.

hof bestaat ook heden ten dage nog, al zijn zijn bevoegdheden dan ook wat ingekort.

"Hoe is het nu met de katholieke leekenwereld gesteld? Heeft zij niet hetzelfde standpunt voor het hare verklaard; niet met geduld al de ellende aanschouwd en gedragen? De katholieke leekenwereld heeft alleen passief verzet getoond, en voor zoover mij bekend, was in geen enkele gemeente militaire bezetting, wegens kultuurkampstoeenen, noodig, gelijk dit indertijd tegenover de oud-Lutheranen, in Silezië, het geval is geweest, ofschoon dezen zeker veel minder onrecht geschied was, dan onzen katholieken landgenooten wedervoor.

IGLESIA CATOLICA NA CHINA.

S. S. Papa a parti e grandi vicariato di Mongolia, koe ta sirbir di padernan di Congregacion di Inmaculada Coerazon di Maria, na Scheut cerca Brussel, na tres parti, es ta: vicariato di west (Mongolen-Ortous), vicariato di Oost (Cuan-tong) i vicariato di meimei. S. S. a nombra pa vicario di es un di promé, Reverendo A. De Vos, pa es un di dos Rev. Th. Rutjes, mientras es un di meimei ta keda bato di direccion di Su Ilustrisimo Mgr. I. Bax. M apotel celoso-aki koe for di 1874 tabata dirigi é só un vicariato asina grandi, tabata desea masja e nobo di alegria, di haci Evangelio sona den henter su vicariato. P'esai na 1876 el a manda dos misionario balente, jeen di ardor i celoe di salvacion di alma, i koe hopi tem caba ta coestumar coe trabao i fatiga di bida apostolico, na district di Mongolen Ortous, pa liba aja tambe e noticia alegre di redencion n'esnan koe tabata ainda den incredulidad i ignorancia. Un di e homber wapen-an-ai koe a haci di prome biha den di e Steppen [Sabana]-nan sin fin di Mongolia tabata Reverendo A. de Vos. Sin bolbe atras pa ningun dificultad el a pone mau na obra, i danki Dios, Cieloe a bendiciona simija koe nan a strooi, di manera koe awe hende ta contra aja hopi sociedad floreciente di cristian? E Rev. Meneer de Vos a keda traha sin causa meimei di é puebel nomadasnan-aja; [nomada ta hendenan koe no ta biba vast na un lugar, ma ta zwerf toer camina, p'esai nan no ta bouw ningun stad i nan ta biba den tent, of cas di paaja diki koe nan por hiba ora nan kier i carga hiba mas adilanti]; ta p'esai nos a tende coe alegria koe Papa a nombra e digne apostel aja pa di promer pastor pa esnan k'el a doena su bida den Cristoe pa nan.

Na di tres salimentoe di misionarionan di nos Congregacion, lo k'e a socede un 1887, Rev. Meneer H. Rutjes di Duiven tambe tabata di Gelderland, solamente ocho trahador a bai promé coe n'e na e gran tera di Mongolia, camina cosecha tabata hechoe caba, i solamente nan tabata warda cohe-dor. E celoe santoe, koe pa honor di Dios a haci e pader hoben-ai bandona toer cos, patria, familia, parente i amigoe, a keda anielele semper i a haciele iucansabel i sin miedoe den su trabao pa salvacion di alma. Ho'i anja e misionario balente-ai a cruza toer e lugar jeen di seroenan di Mongolia i é tabata penetra hasta den lugarnan di mas imposibel pa bai busca carner perdir. Despues nan a jamcle p'é bin sirbi lugar di Vitario apostolico Si-Wantze coe lugarnan-ai rond. E vicariato nobo koe ta confiar awe na su cuidao i celoe ta keda na parti di Oost di Mongolia, té contra Mandchoerie. Ta na e district-ai, Quan-tong, koe e promer Martir di nos Congregatie, Rev. Meneer A. van Segvelt a moeri victima di su amor meimei di hende maloenan di tifus, k'el a cuida coe un ternura i abnegacion paternal. Sigur bon Dios a presenta su bendicion pa un sacrificio asina di manera koe na Quan-tong tabatien caba algun sociedad cristian fundar.

Ademas di e tres vicariatonan nombrar, nos Congregacion tien ainda un mas, es ta; e gran provincia di China Kansoe, koe Su Ilustrisimo Mgr. F. Hamer di Nijmegen ta dirigi. E numeroso poblacion chinees di e provincia-ai i e stad granduan koe hende ta contra, ta haci trabao di comber-sion mas pisar aki koe na e otro vicariat-onan. Toch, sin duda celoe di e digne apostel lo no keda sin recompensa, i Dios lo haci koe ai tambe bon simija lo spreit i doena cosecha. Den di e provincia-ai tambe e misionario balentenan ta bai cada dia mas i mas aleeuw, i den di e dianan-aki un telegram di stad Kouldja ta doena nos nobo di jegamentoe-ai di Rev. Mr.

Jansen, coe Mr. Steenman i diacono, coe nan Apost. Vicaris a manda aja pa predica doctrina di salvacion. Kouldja, capital di provincia di Kouldja jamar lly tambe, ta keda cerca Turkestan Rusia banda di lagoen Balgash; ai hende ta haja algun cristian mas koe promer, nan a bau for di meimei di China mees n'e lugar desierto-ai. Dios bendiciona e trabao coemizar i trahadornan tambe, i manda nan judador i manera, pa nan traha hopi mas pa su mas grandi amor i gloria.

MOZES MONTEFIORE.

Ultimoe entrega di un papel catolico jamar "Alte und neue Welt" na fin di un estudio interesante i masja boenita scirbir, ta baci mencion coe palabranan, koe ta sigi, di e nobel amigoe di hende (ilantropo), Sir Mozes Montefiore; e papel a toema den su columnanan portret masja pareci di e homber-ai.

"Den Hudioenan di stand mas haltoe nos ta mira halzar riba toer sobra e anciano-jubilario, Sir Mozes Montefiore, koe poco tem pasar a drenta su cien anja di edad. Mees cos koe e famoso scirbidor i politico Disraeli (Conde Beaconsfield) di famia di Italia, oenda el a nacé 24 di Oct. 1784 na Livornia, su prome trabao na London tabata di bankero. Despues k'el a sabi di gana den poco tem un rikeza masja considerabel, el a retira atrobe na un bida pribá i for di e tem-ai el a dediké mees henteramente na bienestar di su co-religionario i cristian persigirnan.

"Tempoe na 1840, bida di Hudioenan di Damasco tabata na peliger pa moti-boe di nu acusacion masja pisar el a coeri bai na Klein-Asia pa evita dra-mamentoe di sanger. Pa motiboe di e sirbisji di mérito-ai, Reina di Inglatera a halz' coe titel di Baronet i doenele privilegio di liba den su escudo di harma un leeuw i un biná coe e palabra *Jerusalem* scirbir rond, privilegio, koe promé k'e tempoe-ai solamente tabata doonar na *Parian*. F'é di e tem-ai, oenda koe tien Hudioe of Cristian ta sufrí, aji hende ta hajéle, pasobra den di esai nunca é no a haci un diferencia. Tan pronto e tabata na corte di Emperador di Rusia, tan pronto na Rumenia, i ainda na su 80 anja coe mees objeto di caridad el a emprendre un biaga trabagoso i cansá na Marocco.

"No sin razon auto Hudioenan di henter mundoe ta honréle manera nan Tata, i e homber asina bieuw, ma sterki ainda na curpa i alma, ta percura semper pa nan manera un tata ta percura pa su jioenan."

DI RUSIA.

Segun noticia di Irkoetsk, capital di Oost-Siberie, koe nan a ricibi na St. Petersburg, un krijgsraad a condena na morte un ciertoe meester den gymnastiek, jamar Necestroff, i dia 21 di November nan a tiré mata coe un peloton di soldaat. Riba e asuntoe raar ai correspondent *Ind. Belge* na St. Petersburg ta doena e noticia particularnan-aki.

Ta cos di dos anja koe Necestroff a jega na Irkoetsk i el a haja un empleo di profesor den gymnastiek. Tabata un jonkman di un caracter franco, maské un poco driftig i den poco tem el a gana simpatia di su coleganan i di su disipelnan. Sin embargo poco despues di su jegamentoe nan a arrestoe é pasobra nan di sin ningun fundamentoe k'e tabatien simpatia pa e hendenan desterra pa motiboe di politica. For di e tem-ai é no a bolbe sali for di profsoos, sin embargo koe nan no por a doena ningun instruccion fundar di lo k'é é tabata acusá. Gouverneur-general di Oost-Siberie, Mr. Amoetsjine, a bini na idea di bisita profsoos, i el a drenta den di Necestroff tambe. Nan ta supone koe e Gouverneur a papia palabra di ofensa coe e prisionero; i koe for di dje el a salta riba e gouverneur i daal é un boftá. Wel Amoetsjine no tabata di promé Gouverneur-general di Irkoetsk, koe a ricibi un boftá; meescos a socede caba un tem-coe Gouverneur-general Sinelnikof: un trahador jamar Miller a daal é den su cara, i pa motiboe di e asuntoe-ai Sinelnikof tabata obligá di pidi su ontsag. Hende ta puntra ki cara Goebierno lo tene den e aifer-aki: si l'e resolté di manda Amoetsjine bai of di regalé un decoracion mas haltoe, manera el a haci na ocasion di Amoetsjine na Warschau, koe a socedele un geval meescos koe Amoetsjine, koe a ricibi medalja di orde di Alexander Nevski, pasobra el a haja un boftá di man di un student jamá Sjoekovitsj.

NORO DI COENUCOE.

Algun camina nan a coemiza corta maisji. Si nos a doena noticia caba di bon cosecha koe to nan haja banda abao, coe contentoe nos por participa awor, koe landa arriba toer no ta perdido.

Mas camina, koe nos a corda, lo haja un poco, pa doena nan semija pa planta na fin di es anja-aki i un poco cominda duranti-un ó dos luna.

Nos a tende koe tien bon speranza, koe den poco dia plantagie *Asuncion* tambe lo manda su phosphaat na Europa. Un fuente nobo auto lo ta habrir trobé pa Curacao. Un fuente nobo; si no ta di awa, toh di cos koe lo doena placa na goebierno pa cumpli coe nos deseo. Ma nos tien speranza koe goebierno lo cumpli coe nos deseo? Semper nos ta spera ainda, ma pa papia berde, den es ultimoe dianan, nos speranza a mengua.

Algun dia pasar nan a presenta nos un plan di nos respectabel Goebnador jeen di artikel pa mira di trecé un henter reforma den nos school. Es plan lo ta presentar ó ta presentar caba na miembronan di Koloniale-Raad, koe lo aprobé, poné ó desaprobé. Nos a leza i studia es plan un poco, pasobra nos no por a studié largoe. Mientra toh koe nos tabata studia, hopi cijfer, un mas grandi koe otro, a pasa dilanti nos wowo: cijfer di mil, di cientoe mil! Esai a spanta nos cordando, si tal ley lo ta acceptar pa miembronan di Koloniale-Raad i aprobar na nomber di Rey pa nos respectabel Goebnador, no solamente lo no fíca ni un cent chikito na caga, ma goebierno meste boeta ainda un belaster bien pisar pa despues, si en caso fuente di phosphaat ta stop ó koe trabao ta para, nan por cumpli coe es ley. Toer probechoe auto di es anjanan lo ta gastar pa school i loistica no solamente baci, ma belaster nobo koe mester ta pagar lo haci nos mas disgraciado. Lo no ta mehor koe toer es placa ta usar pa traha un Droogdijk, un comunicacion Telegrafico, Poznan Artesiano ó otro sorto di poz pa coenucoe? Awor mi sabi koe nos mester di school, pa nos muchanan por haci progreso pa nos haja ciencia, civilizacion, urbanidad i Dios sá kiko mas ainda. Ma nos bida no ta baal mas koe toer es progreso? i ki probechoe toer saliduria lo doena nos, si nos pobreza ta aumenta toer dia mas i mas? Ma ki ciencia, progreso, civilizacion toh mas parti di nos mester? ciencia: di leza, di reken, un poco geografía, un poco historia, ta basta pa nos: muchoe tem toh nos no por haci uso di school pasobra mas parti di nos ta hende di ofici i no tien den Plan di ley un palabra pa boeta un school pa muchanan por sinja bon ofici. Nan kier doena nos tambe civilizacion, urbanidad etc. Ma es civilizacion, urbanidad i moralidad, koe nos ta haja awor, ta menos koe es school nobonan lo doena nos. I ciencia koe awor nos ta haja na school di goebierno i principalmente na school di particularnan no ta basta pa nan? Nos ta kere, koe es mil i mil gulden koe nos kier gasta pa doena nos un mas bon ciencia, educacion, civilizacion, urbanidad, moralidad, progreso lo no doena basta fruta, mees nos tien miedoe, koe *grandeza* koe nan kier doena na schoolnan i *rikeza* koe nan kier presenta na Inspecteur i cabeznan di school lo ta causa koe hopi pover lo haja mas berguenza di bisjita es schoolnan, koe pa nan grandeza lo discubri nan pobreza.

Mi sabi koe tien hende principalmente na Punda (pasobra na coenucoe falta poco no tien ni un) koe mester mas ciencia: nan mester sinja diferente lengua i cos mas haltoe koe nos, pasobra nan comunicacion coe exterior, nan comercio ta existi esai. Ma bisa mi, no tien basta profesor i mees profesor bon sabir na Punda, ki coe toer nan gustoe i coe nan capacidat lo cumpli coe esai, si nan tabata haja noema un poco judanza di goebierno. Subsidi pa dos ó tres school particular lo haci goebierno jega mas liger i koe mas

poco placa na e fin koe el kier obtene pa aprobacion di es plan di school.

Pa mi pover idea Curacao ta muchoe chikito i tien un populacion muchoe poco, pa goebierno ta haer tanto gastoe sin un probecho sigur, pasobra larga goebierno boeta tanto school koe el kier, semper manera na Hoelanda i na otro parti di Europa ta socede, lo fíca hopi hende di toer religion no solamente catoliconan, ma tambe protestant i raelietenan, koe ta prefera nan school of meester particular.

Dios auto warda nos pa un ley di school koe, haciendo podeder algun hende mas sabir, lo caba coe nos laatste placa, i koe lo larga nos lasta raqao den un situacion mas i mas deplorable i kee porfin lo no doena fruta koe Doenador di ley ta spera.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red. D. lijn zullen van Curacao naar New-York vertrekken: 19 Maart en zij worden uit New-York hier verwacht: 20 Maart.

—Zr. Ms. stationschip *Af-maar*, commandant *Baron Collot d'Escury*, is Maandag j. l. naar de Bovenwindse eilanden vertrokken.

—Onze Correspondent van *Nobodi Coenucoe* heeft het belangrijke nieuws mede, dat de plantage *Asuncion* binnenkort ook *hure* fofoat naar de Europeesche markten zal opzenden.

Verder bespreekt hij nog met een paar woorden de kwestie van *drinkwater* voor menschen en vee in de Buiten-districten, maar wijdt spoedig al zijne overdenkingen aan de *Ontwerp-Verordening*, regende het onderwijs in de Kolonie Curacao, dat voor enige weken reeds verschenen is, en sedert de stille aandacht van de Curacaosche Bevolking meer dan dubbel waard schijnt te wezen. De schrijver durft gulweg bekennen, dat, naar zijne bescheiden meening, zulk een Ontwerp-Verordening het Onderwijs niet regelen zal dan van een denkbeeldig Curacao, maar niet van een Curacao zoals dit hier werkelijk in de Nederlandische Antillen bestaat. Als eenvoudig buitenman kan hij noch de noodzakelijkheid, noch het nut of de beloofde voordeelen, noch de uitvoerbaarheid van zulk een Regeling inzien—als men ten minste rekening wil houden met de werkelijke behoefte aan onderwijs onder de verschillende klassen, met de geschikte en zelfs geronomenere onderwijzers, die hier reeds op dit oogenblik aan de Openbare zoowel als Bijzondere scholen werkzaam zijn, en niet het minst wanneer men de Ontwerp-regeling van hare financiële zijde, en met hare financiële gevolgen voor de particulieren inzonderheid, mocht willen beschouwen.

De "Amigoe" geeft hier slechts een beknopt verslag van wat in bovengemelde correspondentie ligt opgesloten. Op haren tijd zal hij die gewichtige zaak wel nader bespreken.

NEDERLAND.

ONDERWIJS.

Jan Holland, bekend door zijne werken, waarin hij, hoe liberaal ook, het stelsel van ons openbaar onderwijs aanvalt, schreef voor eenigen tijd in het *Veluw. Weekbl.* een feuilleton, waarin hij het onderwijs onder alle opzichten beschouwt en in den regel bestrijdt. Aan het laatste verschenen gedeelte van zijn verhaal *Doris en Doortje* ontleenen wij het volgende over *decentralisatie*:

„Terwijl de centralisatie allen onder een ijeren juk dwingt en, onder voorgeven van orde te stichten, en met geestelijke en stoffelijke krachten te woekeren, alle godsdienstige gezindheden te vreden te stellen, zij het ook door volgens de methode van dokter Eisenbart het pijnlijke lid eenvoudig te amputeren,—terwijl de centralisatie zoo doende de menschen tot een troep als machines werkende slaven maakt, is decentralisatie datgene waardoor, zoover dit bij algemeene belangen mogelijk is, de rechten van het in-

dividu best eerbiedigd worden. Ik zou wenschen, dat onze kazerneachtige schoolgebouwen, waarin de ziel onzer kinderen fabriekmatig gemodelleerd worden, gebruikt werden tot het doel, waartoe zij best geschikt schijnen: tot fabrieken, waarin minder edele en teedere grondstoffen dan kinderzielen bewerkt werden. Had ik mijn zin, dan verrees, in hun plaats, een groot aantal van kleine scholen, eenvoudig gebouwd en zonder weelde ingericht, zoodat, indien bleek, dat ergens bijvoorbeeld honderd kinderen van ouders, die het onderwijs volgens de leer eener tekke wenschten ingericht te hebben, bij elkaar gebracht kon worden, men niet tegen de kosten eener afzonderlijke inrichting behoefde op te zien. Onredelijke eischen kunnen niet ingewilligd worden. Bevinden zich om een voorbeeld te noemen, in een Protestantisch dorp tien Katholieke gezinnen, of omgekeerd tien Protestanten in een zuiver Katholieke streek, dan kan het niet anders, of zulk eene nietige minderheid moet zich schikken naar de richting der overgrote meerderheid. Hierom moet een bepaald aantal schoolgaande kinderen aanwezig zijn om de oprichting eener nieuwe school te wettigen.

Mij dunkt, in kleinere inrichtingen zouden onderwijzers en leerlingen elkander beter kennen en verstaan. Het individu zou daar tot zijn recht komen; dat wil zeggen, er zou kunnen gelet worden op aanleg en natuurlijke vermogens. Verstandontwikkeling kon in de plaats treden van denkdressuur, opvoeding in de plaats van militaire tucht. Daar kon gemoedsleven worden aangekweekt: daar kon spraak zijn van karaktervorming.

Wat de onderwijzers betreft, zou ik in de eerste plaats de eischen bij de examens verlagen, en wel in dien geest, dat het aantal der vakken werd verminderd en de beslissing alleen afhang van juiste inzichten in Nederlandsche taal en rekenkunde. Aardrijkskunde, kennis der natuur en harer krachten en vooral het grensooos vak der geschiedenis behoort geheel bijzaak te zijn.

Dan zou ik meer inschikkelijkheid wenschen in de vereischten om aan het hoofd eener school te mogen staan. Ik zou geen nieuw examen instellen voor den rang van hoofdonderwijzer, nog minder voor de bevoegdheid om aan het hoofd eener school te staan; want ik zie niet in, dat het de grootere maat van wetenschappelijke kennis behoort te zijn, die de keus moet bepalen. Ik denk dat gezond verstand en takt om met kinderen, medeonderwijzers en ouders om te gaan iemand beter geschikt doen zijn om eene school te besturen, dan de bekwaamheid om vele vragen te beantwoorden en moeilijke vraagstukken uit te werken. De vergelijkende examens zijn wedrennen, waar rossen, die tot geen nuttigen arbeid kunnen gebruikt worden, met den prijs gaan strijken en de meest bruikbare dieren stil te huis worden gehouden, omdat zij met al hunne voortreffelijke eigenschappen niet anders dan spot zouden inoogsten. Een onpartijdig, ijverig en eerlijk schooltoezicht kan opperbest op de hoogte zijn van de praktische gaven, waaruit de geschiktheid der hulponderwijzers om aan het hoofd eener school te staan, kan opgemaakt worden. Het schooltoezicht, voor zoover het wordt uitgeoefend door de zogenaamdeschoolcommissies, lijdt aan partijdigheid. In naam worden de leden benoemd door den gemeenteraad, feitelijk bij coöptatie. Zoo wint de eenmaal bovenliggende partij voortdurend in macht en eindigt met de minderheden geheel te verdelgen.

Deze college's behoorden bij volksstemming te worden verkozen. Over zulk een zwaarwegend gemoedsbelang moest niet losweg worden heen geloopt. De burgerij moest zelve uit haar midden daartoe afvaardigen, wie zij deze taak het best toevertrouwt. De dominees en pastoors zullen er dan zeker inkomen. Is dit onbillijk?

Of is niet het opvoedend element der school onafscheidelijk verbonden met de godsdienstige geloofsbelijdenis? — De onderwijzers zelve behoeften niet onverkiesbaar te zijn. Waarom zouden zij niet zitting mogen hebben in het college? Zijn zij niet de ware deskundigen? Zijn zij niet in staat om elkander het onpartijdigst te controleeren? Zouden zij niet nog meer doordrongen worden van het bewustzijn der verantwoordelijkheid, die op hen rust? Behoorde hun stem niet het zwaarst gewicht in de schaal te leggen bij verkiezingen van onderwijzers?

— Welke groote geldelijke offers ook de Protestantische Nederlanders zich moeten getroosten om niet genoodzaakt wezen hunne kinderen naar de scholen van het openbaar Neutrale Lands-Onderwijs te zenden, bewijst eene statistiek der Christelijke scholen, ook "scholen met den Bijbel" genaamd. De Protestantische *Chr. Volksalmanak* "de Unie" gaf die statistiek onlangs in het licht; kort geleden echter vernamen wij dat het getal dier scholen reeds meer dan 400 moet bedragen.

— Welke groote geldelijke offers ook de Protestantische Nederlanders zich moeten getroosten om niet genoodzaakt wezen hunne kinderen naar de scholen van het openbaar Neutrale Lands-Onderwijs te zenden, bewijst eene statistiek der Christelijke scholen, ook "scholen met den Bijbel" genaamd. De Protestantische *Chr. Volksalmanak* "de Unie" gaf die statistiek onlangs in het licht; kort geleden echter vernamen wij dat het getal dier scholen reeds meer dan 400 moet bedragen.

Provinciën	Get. scholen		Get. leerlingen	
	1882.	1883.	1882.	1883.
Groningen.....	32	33	5,024	5,227
Friesland.....	66	64	8,435	8,719
Drente.....	8	8	1,130	1,162
Overijssel.....	11	11	2,192	2,197
Gelderland.....	54	58	8,246	8,675
Utrecht.....	24	29	5,085	5,358
Noord-Holland.....	49	54	9,823	10,733
Zuid-Holland.....	86	95	15,556	17,722
Zeeland.....	21	22	2,510	2,783
Noord-Brabant.....	15	15	1,634	1,771
Limburg.....	1	1	25	13
	375	395	60,000	64,350

Voor zooverre ons bekend is, zijn er 1 Sept. nog 6 scholen met den Bijbel in aanbouw, nl. te Ten Boer, Geeskesklooster, Wanswerk, Baambrugge, Hilversum, Monnikendam en Rotterdam.

Van de 395 bestaande scholen worden er 171 gesubsidiëerd door de Vereeniging voor Christelijk nationaal schoolonderwijs tot een jaarlijksch bedrag van f 31,750, en 33 scholen worden gesubsidiëerd door de Vereeniging voor Gereformeerd schoolonderwijs tot een bedrag van f 5000.

Voor de leerlingen, die onze scholen bezoeken, worden jaarlijks (ber. tegen f 20 p. kind) f 1,281,000 door de ouders en belangstellenden in de school met den Bijbel vrijwillig te zamen gebracht.

ROME (22 Febr.)— De Pruisische regeering is bereid om ook Mgr. Melchers te "begenadigen", mits de Paus er Kardinaal Ledochowski toe zal doen besluiten om van zijne aanspraken op het aartsbisdom Posen-Gnesen af te zien.

— Z. H. de Paus heeft Koning Humbert geluk gewenscht met zijne ontkoming aan den moordaanslag, waaraan hij half-Februari ten stoel gestaan heeft.

BERLIJN. (21 Febr.)— Men houdt het voor zeker, dat men in den Rijksdag een interpellatie in zal dienen wegens het ergerlijk afwijzen van het bekende rouwbeklag over Laskers dood.

EGYPTEN (22 Febr.)— Generaal Gordon heeft het plan gevormd om, zoodra de orde hersteld zal wezen, aan Colonel Stewart het bevel in Khartoum over te geven en zelf naar Kordofan op te trekken. Hier wil hij dan van den Mahdi eenige inlichtingen zien te krijgen omtrent den noodlottigen dood van Hicks Pacha.

— In zijne proclamatie had Generaal Gordon het koopen en verkoopen van *huisbedienden* alleen als geoorloofd toegestaan. De Khedive moet dienaangaande verklaard hebben, dat zulk een maatregel ten gunste van den slavenhandel door de omstandigheden volstrekt gevorderd daarom gewettigd wordt.

— De Correspondent van de *Daily News* te Suakim schrijft, dat de opstandelingen over een ontzettende macht blijken te beschikken, waartegen slechts een uitmuntend leger zal opgewassen zijn.

PLYMOUTH.— De *Olga*, aan boord hebbende Prins Hendrik van Pruisen, is den 22sten Februari van Havana via Bermuda en Madeira alhier aangekomen.

LIMA (22 Febr.)—Morgen zal er, naar men beweert een troepenafdeeling van Mollendo naar Chala worden afgezonden om de Montenero's in de provincie Camara te vervolgen.

— Chili heeft 700 man infanterie doen landen te Salaverry en 200 man cavallerie te Pacasmayo.

MOZES MONTEFIORE.

De laatste aflevering van het katholieke tijdschrift "Alte und neue Welt" maakt op het einde van een interessante, zeer fraai geschreven studie "Die Juden in England" in de volgende bewoordingen melding van den edelen menschevriend: Sir Mozes Montefiore, wiens zeer gelijkelijk portret het in zijne kolommen opnam.

"Onder de Joden der hogere standen verheft zich hoog boven allen de edele grijsaard-jubilaris: Sir Mozes Montefiore, die onlangs zijn honderste jaar is ingetreden. Even als de beroemde schrijver en staatsman Disraeli (Graaf Beaconsfield) uit Italië atkomstig, waar hij den 24 Oct. 1784 te Livorno geboren werd, was hij in Londen in het eerst als bankier werkzaam. Nadat hij zich in korten tijd een zeer aanzienlijk vermogen had weten te verschaffen, trok hij zich in het privaaleven terug en wijdde zich van dan af geheel en al aan het welzijn van vervolgde geloofsbroeders en christenen toe.

"Toen in 1840 het leven der Joden in Damascus wegens een zware aanklacht in gevaar verkeerde, ijde hij naar Klein-Azië, om het bloedvergieten te voorkomen. Wegens deze verdienste verliet hem Englands Koningin tot Baronet en verleende hem het voorrecht, vóór dien tijd alleen aan de Pairs geschonken, een leeuw en een hert met het omschrift "Jerusalem, in zijn wapen te voeren. Van toen af was hij overal te vinden waar het lijden van Joden of Christenen te lenigen viel; want onder hen maakte hij nooit eenig onderscheid. Nu eens was hij aan het hof van den Russischen Keizer, dan weder in Rumenië en nog in zijn 80ste jaar ondernam hij met een zelfde menscheleven doel eene afmattende reis naar Marokko.

"Niet zonder reden vereeren de Joden der geheele wereld hem als hun vader, en de naar geest en lichaam nog zoo krachtige stokoude grijsaard zorgt steeds voor hen als voor zijne kinderen."

WETENSCHAPPELIJKE AANTEKENINGEN.

Dat de Yankees hun echt amerikaansch idee van een spoorweg over de landengte van Tehuantepec, die de zwaarste schepen en stoombooten hoog en droog uit de golf van Mexico in den Stillen Oceaan overvoeren moet, nog niet hebben prijsgegeven, blijkt uit de *Engineering News*. Daarin komt een onderhoud voor van den hoofdingenieur Mr. Corthell met den ingenieur Mr. van Brocklin, die 7 maanden besteed heeft voor de hem opgedragen opnemingen over de geheele breedte der genoemde landengte. Volgens Corthell zijn deze verkenningen en opnemingen veel volmakter dan eenige der vroegere, en leiden gereedelijk tot de conclusie, dat de uit te voeren werkzaamheden over het algemeen niet van de kostbaarste en moeilijkste zijn, zoodat men zonder vrees tot de inschrijving van aandeelen kan overgaan.

Ook in Engeland heett men het voornemen een dergelijke scheeps-spoorweg volgens hetzelfde systeem van Kapitein Eads over de landengte van Suez aan te leggen. Deze zou volgens de begroting op een 25 miljoen dollars te staan komen en in twee jaren gereed kunnen zijn. Zeker zou deze onderneming een geduchte concurrentie voor de Suez-Kanaalmaatschappij zijn, gelijk die van Tehuantepec voor het Kanaal van Panama, ten minste als de gezaghebbers van schepen en booten niet liever het nadeel van een oponthoud in de passages door de kanalen zullen kiezen boven dat, wat wellicht hun schepen wordt aangedaan door het dokken en het vervoer over de rails van den spoorweg.

Na kunstboter, kunstsigaren, kunstkoffij, kunstmeel etc. hebben ook eindelijk kunst-eieren het daglicht aanschouwd. Inderdaad, een huis in Amerika fabriceert er U in één uur honderd stuks. De doolier wordt gemaakt van een mengsel dat meelbloem, stijfsel en eenige andere ingrediënten bevat;

het wit van een chemisch nagemaakt eiwit, dat dezelfde bestanddeelen heeft als het gewone; het binnenste vliesje wordt door een oplossing van gelatine verkregen, en de schaal door eene opzettelijk daarvoor bereide gips. Heeft men den doolier een ronden vorm gegeven, dan doet men hem eene vrij snelle beweging ondergaan waardoor hij ovaal wordt. Zoo dompelt men hem dan eerst in de gelatine-oplossing, vervolgens in de gips, en daar deze dadelijk hard wordt, behoudt het ei steeds zijnen ovalen vorm. Men zegt, dat deze kunst-eieren in alles gelijk zijn aan de natuurlijke. Jammer maar, dat men ze tot heden nog niet vatbaar heeft kunnen maken voor uitbroeding, anders kon de 19de eeuw ook nog op hare kunstkippen roemen.

Menigen lezer zal het niet onbekend meer zijn, dat wij in onze West-Indische wateren meer dan eene vischsoort hebben, die bijwijlen phosphoriseert, dat wil zeggen, die nu en dan een groenachtig licht afgeeft, wanneer zij geheel of gedeeltelijk (zoals op de oppervlakte der zee) met de lucht in nauraking komt. Het was ook schrijver dezes niet onbekend. Toch stond hij niet weinig verbaasd, toen hij op zekeren avond een dezer vischen, (ik meen, dat zij hier *gutoe* genoemd wordt) gebraden en wel, zóó sterk lichtend voor zich zag staan, dat hij, ofschoon het lichtgevend plekje betrekkelijk klein was, zeer duidelijk eenen groenachtigen glans op de omringende voorwerpen afwierp, die in het donker op een afstand van meer dan 50 passen nog zichtbaar was. Meerdere personen waren getuigen van het vreemde verschijnsel.

Liefhebbers van oudheden, betrekking hebbende op de primitieve bewoners van Curaçao, zal misschien het bericht niet onwelkom zijn, dat de duidelijkste sporen van wellicht het uitgestrekte hunner kampen te vinden zijn in het Oost-distriet dezes eilands. Het is waarschijnlijk, dat het zich over de gronden der tegenwoordig plantaadjes Koningsplein, Bever, Suikertuin, Rooi, Urdal en Groot Kwartier heeft uitgestrekt. Om er zich van te vergewissen, is het nog niet eens noodig de gronden dezer plantaadjes te betreden en om te graven: op verscheidene punten kan men in de trankers der wegen, die tusschen deze plantaadjes loopen, vooral in die van Suikertuin naar Kwartier, met weinig moeite tusschen de schalen der schelpdieren, die dezen bewoners tot voedsel verstrekten, stukken van hun vaatwerk en urnen vergaderen, zooveel men wil.

KONINKLIJKE WEST-INDISCHE MAILDIENST.

De Nederlandsche eerste klasse IJzeren schroefstoomschepen

ORANJE NASSAU,
PRINS WILLEM I
EN
PRINS MAURITS

vertrekken geregeld van Amsterdam op den 27n. van iedere maand, te beginnen met Maart e. k., met bestemming naar deze haven en doen op de uitreis Paramaribo, Demerara en Trinidad aan, arriveeren alhier den 24n. van de daaropvolgende maand, om weder den 26n. de terugreis naar Amsterdam, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Demerara en Paramaribo aan te nemen.

Voor vracht en passage vervoegen men zich ten kantore van de ondergeteekenden, alwaar men alle verlangde inlichtingen kan verkrijgen.

Curaçao, 20 Februari 1884.
HELLMUND & Co.

"Impr. de la Libreria" de A. Bethencourt & C^a